

ENTREVISTA | **Mariano Marzo** Catedràtic de recursos energètics de la Facultat de Geologia de la UB

‘Un projecte sense acceptació social està tocat i compromès’

NÚRIA RIU

- Els informes que s'han filtrat confirmen la relació dels sísmes amb les injeccions de gas. Creia que així seria?

- Era pràcticament evident. Quan es veia la localització dels focus dels terratrèmols ja es deia que queien dins la quadrícula del Castor.

- Què els ha aportat?

El primer informe parlava d'una falla que no havia estat cartografiada, però la falla d'Amposta no és una única falla. És un eixam de falles. Quan tens una fractura a una paret de casa no és només una esquerra, sinó que són un seguit de fractures arrelades a una de més grossa. La qüestió és que hi ha una xarxa completa de fractures i la companyia probablement no esperava que en injectar el gas es provoquessin uns esforços que contribuïrien a moure aquestes falles.

- Es va actuar imprudentment construint el magatzem?

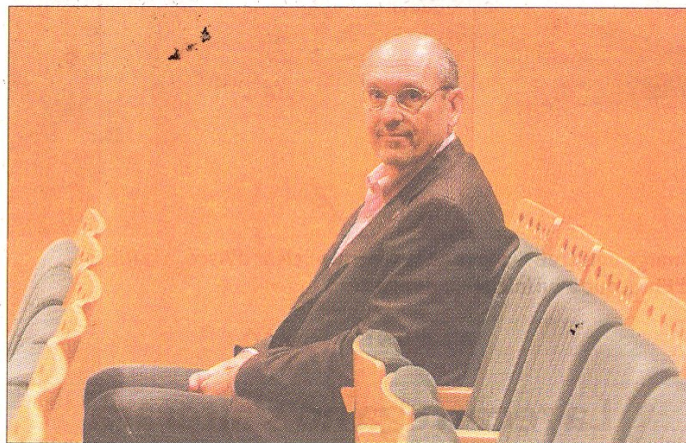
- L'empresa va complir els requisits que se li demanaven en aquells moments. La gent ha de saber que es van demanar més de 40 permisos, de totes les administracions. I en tot aquest gruix no se li va demanar un informe de perillositat o de risc sísmic.

- Llavors es va actuar amb negligència?

- S'hauria d'haver exigint dintre de les condicions tècniques del projecte un informe de possibilitat de sismicitat induïda.

- Aquest tipus d'activitat ho comporta?

PERFIL | **Mariano Marzo, catedràtic d'estratigrafia i professor de recursos energètics i geologia del petroli de la Facultat de Geologia de la UB. Va protagonitzar la conferència ‘Energia sostenible per a tothom’.**

Mariano Marzo ahir a la tarda al CaixaForum de Tarragona. FOTO: LLUÍS MILIÀN

- En general, qualsevol actuació sobre el subsòl que implica canvis de volum, perquè s'extreu o s'injecta, fa variar el volum de les roques. Si tens fractures pròximes corres el risc de transmetre aquests esforços a la fractura i pots provocar moviments i sismicitat induïda. Generalment imperceptible, però que si afecta una falla, que ja suporta una tensió, pots accentuar el procés.

- El dipòsit està damunt la falla 'Castor'. Quin risc pot comportar?

- Estem pendents d'altres informes però calculo que quedarà clar que existeix un risc, si es reprèn la injecció, que es produeixin moviments sísmics. Segurament de petita escala, però amb la situació que estem comportarà alarma social. El que s'haurà de valorar, més

enllà de la qüestió tècnica i econòmica, és que existeix alarma social i que un projecte que no compti amb una acceptabilitat social està tocat i compromès. Si els polítics són sensibles a aquesta qüestió, el projecte no tirarà endavant.

- La pressió social posarà fi al Castor?

- Tot projecte ha de complir uns informes ambientals i de risc. En aquest cas es va passar, però s'ha vist que hi havia una manca. En segon lloc ha de ser tècnica-ment viable i impecable. Crec que si es va arriscar aquest diner és perquè es creia que era correcte. I, en tercer lloc, qualsevol infraestructura energètica comporta una indignació per part del territori afectat. Un projecte ha de gestionar la indignació. Hem de passar del DAD (Decide, Announce, Defend) al

MUM (Meet, Understand, Make and agreement).

- Llavors, què creu que passarà?

- Jo crec que el projecte no tirarà endavant. Però ens ha de servir per posar-lo en la perspectiva històrica que es va aprovar. Era a inicis del 2000, quan ens embrancàvem en tota mena de projectes, perquè la demanda de gas feia que es cregués en la necessitat d'aquestes infraestructures. I de cop, ens hem trobat amb un projecte d'un moment precisi i una demanda del consum de gas que ha caigut considerablement.

- Un error que es pagarà car.

- Els contribuents i consumidors ho pagarem molt car, com també pagarem molt cars els aeroports i autopistes. Hem d'analitzar si era necessari o no.

- Si de nou s'injectés gas, què passaria?

- Correm el risc de repetir el mateix procés que hem viscut fins ara. El gas s'ha de quedar allà, ni treure'ni injectar-ne més. Si s'extreu correm el risc d'una descompressió. Serà una decisió política complicada amb el cost econòmic, per un costat, i el rebuig social per l'altre.

- Suposarà un abans i un després per a les infraestructures d'aquestes característiques?

- Hem de pensar que a tot el món n'hi ha més de 150 i que són necessaris per regular la demanda o en moments de crisi. No es pot fer una desqualificació a la totalitat per qüestions ideològiques. El que cal és explicar millor les coses i que la població exigeixi informació.